

زندگی به سبک اینفلوئنسر ها

«خواجهی» با ۳ میلیون و «لقمانیان» با یک میلیون فالوئر از ر مزور ا های به شهرت رسیدن در فضای مجازی، موفقیت در دسر هایش، درآمدشان و ... می گویند

مصطفی میرجانیان |روزنامه نگار

پرونده

همین طور که روی میل لم داده اید و اینستاگرام را بالا و پایین می کنید، همین طور که بای حوصلگی صفحه یکی از کاربران پر فالوئر را زبرورو می کنید و لیخند کجی با تمسخر و شاید حرص تحویل می دهید، به ظهور یک «اینفلوئنسر» کمک

می کنید |روزگار عجیبی شده است. پیش از این، معروف شدن به این راحتی ها نبود. در این دوره وزمانه اما حتی با گفتن جمله «معنادها نمی گیرند» هم می توان شاخ شد! یک شاخ مجازی که البته در بسیاری از موارد چون هنری ندار دزود هم محو می شود اما در همان فرصت کوتاه هم خوب از فضای مجازی درآمذایی می کند. چند مدل چهره مشهور اینستاگرامی داریم، آدم هایی که ناگهان معروف می شوند، مثل دی جی فستقزی یا ایرج ملکی. این گروه شهرتی مقطعی در فضای مجازی دارند و چون ایده تازه ای ندارند همان قدر سریع که می آیند سریع می روند. گروه دیگر آدم های سطحی که با حاشیه های بی پایان و رفتارهای ناهنجار می خواهند مشهور شوند و درآمد داشته باشد. عمده این آدم ها خارج از کشور هستند و با سایت های شرط بندی کار می کنند. اما گروه بعدی اینفلوئنسر هایی هستند که هنر دارند، برای کارشان فکر و وقت می گذارند و در مواردی نمک ذاتی هم باعث افزایش محبوبیت آن ها شده است. این گروه هم در صد جذب مخاطب، افزایش تعرفه آگهی و مقبولیت هستند اما از مسیر کاملاً بهتری نسبت به گروه های قبلی. در این پرونده سراغ دونفر از چهره های موفق اینستاگرامی رفتیم تا از در دسر های کارشان بگویند. جواد خواجهی و محمد لقمانیان هر چند در اینستاگرام معروف شدند اما هر دو پیش از اینفلوئنسر شدن مطالعه و تجربه کار هنری داشتند و تصادفاً با حاشیه به شهرت نرسیدند. با آن ها هم کلام شدیم تا فوت و فن کارشان را بگویند.

بین بازیگری و چهره مجازی بودن، سینما را انتخاب می کنم

خواجهی می گوید برای جذب فالوئر هر کاری نمی کند و هر چیزی را هم برای پول بیشتر تبلیغ نمی کند

سال هاست که تئاتر کار می کند، می نویسد، بازی و گاهی هم کارگردانی می کند. جواد خواجهی حالا در اینستاگرام بیش از سه میلیون مخاطب دارد. صفحه ای که به قول خودش برایش حرمت دارد و از هر تصویر و صدایی برای ویدئوهایش استفاده نمی کند. او ابتدای صحبت مان از اوضاع و احوال این روزهایش می گوید: «این روزها در مشهد برای سریال «هشت آباد» به کارگردانی علی مسعودی بازی می کنم. این سریال با لهجه مشهدی دهه ۶۰ شهرمان را روایت می کند و قرار است در ایام عید نوروز روی آنتن برود. خوشحالم که لهجه مشهدی چند سالی است مورد استقبال قرار گرفته است. همین که در چند سال اخیر یک صفحه اینستاگرامی بدون حاشیه، ابتذال و حرف سیاسی چند میلیون مخاطب را جمع کرده یعنی مردم به لهجه مان علاقه مند شده اند.»

❶ **ازراندگی در تاکسی اینترنتی تا شاخ بازی مجازی**
صحبت مان به صفحه اینستاگرامی جواد خواجهی می رسد اما او مدام از عشقش به بازیگری و سینما می گوید: «اگر قرار باشد بین بازیگری و چهره مجازی بودن یکی را انتخاب کنم قطعاً سینما را انتخاب می کنم. من ۱۵ سال است که به بازیگری، نویسندگی و کارگردانی فکر می کنم و اینستاگرام را از روی بیکاری راه انداختم. دوسه سال پیش هیچ کاری نداشتم. مدتی در تاکسی اینترنتی مسافرکشی می کردم و در یک تئاتر خیابانی اجرا داشتم. فروز دین ۹۷ با پیشنهاد دوستانم صفحه اینستاگرام را از خصوصی خارج و عمومی کردم که به صورت انفجاری رشد کرد. صداگذاری روی تصویر و دابسمش همیشه جزو سرگرمی هایم بوده است. شما اگر همین الان صدای تلویزیون را قطع کنید، می توانم تا ۲۴ ساعت روی تصویر صحبت کنم و همه را بخندانم. دوسه سال پیش هم برای شوخی و سرگرمی این کار را انجام می دادم و چندنفر از دوستانم پیشنهاد دادند که صفحه ای در دست کنم و ویدئوهایم را آن جا بگذارم. برای خودم هم باورش سخت بود ولی صفحه ام در مدت شش ماه یک میلیون مخاطب جذب کرد.»

❷ **اینستاگرام را فیلتر کنید، خوشحال می شوم!**

از جواد خواجهی می پرسیم روزانه چند ساعت در فضای مجازی می چرخد و چه چیزهایی را دنبال می کند؟ که می گوید: «به واسطه شغل مجبورم که مقداری از وقتم را

معتاد فضای مجازی هستم!

خالق لقمه می گوید چون سراغ حاشیه ها نرفته درآمد میلیاری ندار د

عروسک «لقمه» را می شناسید؟ محمد لقمانیان که این روزها با عروسک «لقمه شو» شناخته می شود، سال ها پیش از خلق این عروسک با پروژه هایی مانند «کلاه قرمزی»، «شهر موش ها ۲»، «شکرستان» و ... همکاری داشته است. تجربه ای که این روزها اینستاگرام را ترکانده است. ویدئوهای بازمه و گاهی حاشیه سازی که در شبکه های اجتماعی وایرال می شود، سرو صدا می کند و البته لقمانیان را حسابی معروف کرده است. سراغ او رفتیم و درباره عروسک گردانی و فعالیت مجازی گپ زدیم.

❶ **عروسک گردانی، کارگردانی، بازیگری، فعالیت در فضای مجازی، تهیه کنندگی و ... شغل اصلی شما چیست؟**
در یک کلمه تولید محتوا می کنم. من در مقطع کارشناسی رشته نمایش عروسکی و در ارشد کارگردانی تئاتر خواندم. هر کسی که تئاتر کار می کند، زمینه های مختلفی مثل بازیگری، نویسندگی، ایده پردازی و ... را تجربه می کند. زمان دانشجویی بیشتر برای نمایش های ایده پردازی می کردم. بعد از دانشجویی هم برای چند شرکت تبلیغاتی ایدم پردازی کردم و همزمان تئاتر عروسکی را ادامه دادم. چندسال پیش وقتی اینستاگرام رونق پیدا کرد در صفحه

کاشت ناخن و این طور چیزها را تبلیغ کنم. البته صفحه من هزینه زیادی هم ندارد. یک هندزفری و یک گوشی همه ابزار کارم است. فقط یک نفر با من همکاری می کند و تلفن های صفحه را جواب می دهد چون تعداد تماس ها زیاد است و من نمی توانم جواب همه را بدهم. فضای مجازی می تواند درآمد زیادی داشته باشد ولی من به همین درآمد متوسط هم عادت ندارم. پدرم در جهاد دانشگاهی کار کرده و مادرم خانه دار است. در محیط ساده ای زندگی کردم و هیچ وقت یاد نگرفتم که هر پولی را در بیاورم.»

❷ **دنبال لایک و فالوئر نیستم**

می پرسیم آیا بین اینفلوئنسر ها رقابتی وجود دارد؟ تعداد فالوئر چقدر برایتان اهمیت دارد؟ این هنرمند مشهدی ادامه می دهد: «اگر صفحه من را دنبال کنید، می فهمید که من ۴ بامداد و آخر شب و صبح زود هم پست می گذارم. اصلاً دنبال این نیستم که بینم چه زمانی آمار بازدید و لایک بالاتر است. همان لحظه ای که ویدئو را می سازم، باید آن را پست کنم. شعاری را روی صفحه اینستاگرامی ام به نقل از ارسطو نوشته ام: «هدف و غایت حیات، کیفیت عمل است نه کیفیت وجود.» برایم مهم نیست که پست هایم چقدر بازدید می خورد، مهم این است کارم را درست انجام بدهم. بعضی ها وقتی پست می گذارند، در ۵۰ تا استوری از همه می خواهند تا لایکش کنند و برایش کامنت بگذارند. آخرش هم می بینید پست شان ۵۰ هزار تا کامنت دارد. در صورتی که پست من ۳-۴ هزار کامنت دارد. برایم مهم نیست. چون هر کدام از کامنت های من یک پیام منحصر به فرد و قشنگ است. البته این را هم بگویم که آمار صفحه من شاید با صفحه های دیگر قابل مقایسه نباشد. اسفند سال گذشته که بیشتر مردم به خاطر کرونا در خانه بودند، پست بیشتری می گذاشتم تا مردم سرگرم شوند و حال شان خوب باشد. من آن موقع، ایمپرش «مجموع تعداد دفعاتی که یک پست دیده شده» ۹۰ میلیون رانچر به کردم که بی نظیر بود. اینفلوئنسر های دیگر، دوستان من هستند. ما با هم صحبت می کنیم و پیام می دهیم ولی من هیچ کاری به این تبادل ها ندارم. هیچ وقت برای دیده شدن بیشتر پولی هزینه یا از دوستی مان استفاده نکردم.»

میلیاردر شوم. بیشتر برای دل خودمان با لقمه همراه هستیم. درآمد در فضای مجازی به چیزهای مختلفی بستگی دارد. برند ما خیلی وارد حاشیه نمی شود. برخلاف خیلی از صفحه های اینستاگرامی موضوعاتی که ما مطرح می کنیم، بیشتر جنبه سرگرمی دارد و کمتر خبر سازی می شود. بنابراین درآمد عجیب و غریبی نداریم. مثلاً خودم بیشتر درآمد از کارهای دیگر است و لقمه بیشتر برایم سرگرمی است.

❶ **به عنوان یک چهره معروف مجازی چند ساعت در روز در شبکه های اجتماعی هستید؟**

خیلی وقت ها سعی کردم به گوشی عادت نکنم اما نتوانسته ام. کسی که در فضای مجازی مشغول است باید هر روز و هر هفته ویدئوها، اخبار و ... را رصد کند. این برای سرگرم شدن نیست. برای این است که بداند الان مردم درگیر چه موضوعی هستند. درگیر شدن در فضای مجازی هم خیلی وقت ها اعتیادآور است. من هم متأسفانه خیلی درگیر هستم. هر موقع پستی می گذارم تا یکی دو روز خیلی زیاد سراغ گوشی می روم تا باز خورد مردم را ببینم.

❷ **در فضای مجازی چقدر نقد پذیر هستید؟ به خاطر شوخی ها و نیش و کنایه ها تا حالا تحت فشار هم بوده اید؟**

همیشه آدم های ناراضی و نقد و تشویق وجود دارد. من تهیه کننده دارم و هر ویدئویی که می گذارم با مشورت اوست. همین طور احساسی هر چیزی را پست نمی کنیم. خدا را شکر تا حالا کسی به خاطر شوخی هایمان به ما چیزی نگفته است ولی نقد هست. ما گاهی سکوت می کنیم و گاهی جواب می دهیم ولی هیچ وقت درگیر نمی شویم.

مسئولیتی به نام

فالو کردن

آدم های هنرمند ما به نر شان و بی هنر ها با حاشیه و رفتار های ناهنجار مخاطب جذب می کنند، انتخاب با ماست که ابزار شهرت چه کسی باشیم

سیدسورنا ساداتی

وقتی یک شاخ فضای مجازی را دنبال می کنیم زمینه چند اتفاق فراهم می شود؛ آن فرد در اکسپلور اینستاگرام بیشتر دیده می شود، درآمدش بالا می رود و افراد فعال در حوزه مجازی سعی می کنند از سبک و سیاق او که اقبال بیشتری دارد تبعیت کنند تا دیده شوند؛ با این اوصاف اگر محتوای صفحه آن فرد مناسب باشد موجی از ایده ها و خلاقیت های مشابه او ایجاد می شود؛ و اگر فردی که با فالو کردن ما مشهور شده محتوای نامناسبی تولید کند شاهد این خواهیم بود که سرمایه با ارزشی مثل وقت و انرژی خودمان و جامعه صرف محتوای صفحه او می شود. فراموش نکنیم ما برآیند آدم ها، کتاب ها، پیچ ها و کانال هایی هستیم که بیشترین و قتمان را با آن ها می گذرانیم. بنابراین نمی توانیم مسئولیتی را که در قبال خودمان و جامعه داریم، نادیده بگیریم و هر کسی را دنبال کنیم، باعث شهرت هر کسی باشیم و نردبان شهرتش شویم.

این روزها درآمد و لعل رانگیز فضای مجازی هر کسی را ترغیب می کند که دابسمش بسازد، بدون ذره ای سواد در حوزه هایی مثل روان شناسی ویدئو یا پادکست انگیزشی تولید کند، چالش بگذارد، وعده جایزه و شات مخاطب بدهد و ... نتیجه فالو کردن آدم های بی هنر می شود این که با تمام اهمیتی که احترام به بزرگ تر در فرهنگ ما دارد، نوجوانان زیادی به خاطر شرکت در چالش یک شاخ اینستاگرامی خارج از کشور به پدر بزرگشان بی احترامی می کنند، یا برای یک خواننده که محتوای کارش هیچ تناسبی با فرهنگ ما ندارد دابسمش می سازند. سرگرمی خوب است و می شود با صفحه ای مثل دیرین دیرین سرگرم شد که مشکلات کشور را با زبان طنز می گوید. با صفحاتی را که متمرکز روی تولید محتوا با لهجه های شیرین مشهدی، کرمانی و ... هستند دنبال کرد که به نوعی روی هویت فرهنگی تاکید دارند؛ یعنی نه فقط آسیب زان نیستند که گسل ها را به هم نزدیک می کنند. می شود کلی انتخاب خوب داشت تا هم به اندازه نیاز واقعی سرگرم شویم و انرژی روحی کسب کنیم، هم کاری کنیم که با فالو و لایک ما آن کسی دیده شود که روی محتوایش فکر می کند، دغدغه دارد و خط قرمز های فرهنگی را می شناسد؛ و گرنه آن خارج نشینی که هنر ندارد ترجیح می دهد با چالش های وقیحانه فالوئر جذب کند تا درآمدش بالا برود و هر چه هم بر سر سبک زندگی ما بیاید، برایش مهم نیست.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۱۹ آبان ۱۳۹۹

۲۳ ربیع الاول ۱۴۴۲ • ۹ نوامبر ۲۰۲۰

شماره ۳۰۵۱۸

۱۷۳۸